

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 5To/20/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8118010350
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 06. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Rešatková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2018:8118010350.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z jeho predsedu JUDr. Evy Rešatkovej a sudcov JUDr. Evy Pirkovskej a Mgr. Iva Maruščáka na verejnom zasadnutí konanom dňa 06.06.2018 v Prešove takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. d/, ods. 2 Tr. poriadku na podklade odvolania obžalovaného M. J. z r u š u j e v rozsudku Okresného súdu Prešov sp. zn. 0T/32/2018 zo dňa 26.03.2018 výrok o treste.

Na základe § 322 ods. 3 Tr. poriadku

obžalovanému M. J. - nar. XX.XX.XXXX v X., bytom X., T. V.
č. XXXX/XX,

u k l a d á

podľa § 289 ods. 3 Tr. zákona s použitím § 36 písm. l/, n/, § 37 písm. h/, § 38 ods. 3 a § 41 ods. 1 Tr. zákona ú h r n ý trest odňatia slobody vo výmere 12 (dvanásť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zákona pre účely výkonu uloženého trestu ho zaraduje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 61 ods. 1, 2, 3 Tr. zákona s použitím § 43 Tr. zákona trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel všetkých druhov na dobu 5 (päť) rokov a 3 (troch) mesiacov.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Prešov sp. zn. 0T/32/2018 zo dňa 26.03.2018 bol obžalovaný M. J. uznaný vinným z prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 3 písm. a/ Tr. zákona a prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Tr. zákona na tom skutkovom základe, že

dňa 23.02.2018 v čase asi o 17.20 hod. viedol ako vodič svoje osobné motorové vozidlo zn. OMV zn. Škoda Felicia, EČ: X. XXXC. po úseku cesty I/20 medzi obcami Drienovská Nová Ves a Ličartovce, v smere na obec Ličartovce spôsobom opakovane z jednej strany vozovky na druhú, dôsledkom čoho bol následne hliadkou OO PZ Drienov v obci Ličartovce pri rodinnom dome s popisným číslom XX zastavený a kontrolovaný a v čase o 17.32 hod. podrobený dychovej skúške prístrojom AlcoQuant 6020 plus, evidenčným číslom A XXXXXX, ktorým mu bola nameraná hodnota 1,74 mg/l (miligram etanolu na liter vydychovaného vzduchu), čo predstavuje 3,62 promile alkoholu v krvi, pričom následnou lustráciou v informačnom systéme bolo zistené, že menovaný má udelený zákaz činnosti viesť motorové vozidlá trestným rozkazom Okresného súdu Prešov, sp. zn. 0T/28/2018 zo dňa 23.02.2018, kedy mu

bol vyslovený zákaz viesť motorové vozidlá na dobu 5 rokov, rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 23.02.2018,

za čo mu bol podľa § 289 ods. 3 Tr. zákona s použitím § 36 písm. l/, n/, § 37 písm. h/, § 38 ods. 3 a § 41 ods. 1 Tr. zákona uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov, pre výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zákona zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Súčasne mu bol podľa § 61 ods. 1, 2 Tr. zákona uložený aj trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel všetkých druhov na dobu 7 rokov.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie obžalovaný dňa 28.03.2018 proti výroku o treste. V dôvodoch odvolania prezentovaných obhajcom po citácii výrokov napadnutého rozsudku a zákonných ustanovení § 34 ods. 1, 3, 4 Tr. zákona vyslovil, že uložený trest odňatia slobody považuje za neprimerane prísny. Je presvedčený o tom, že na jeho prevýchovu k vedeniu riadneho života a súčasne odradenie ostatných od páchania obdobného trestného činu postačuje aj trest odňatia slobody v kratšom trvaní, prípadne trest odňatia slobody s podmieneným odkladom alebo aj alternatívny trest k trestu odňatia slobody. Je pravdou, že spáchal trestný čin v ten istý deň, ako bol súdom odsúdený za predchádzajúci trestný čin, čo je neakceptovateľné a neospravedliteľné, no predsa si dovoľuje poukázať na okolnosti, za ktorých k tomu došlo. Z Prešova ho do Ličartoviec priviezol jeho brat s tým, že do dvora rodinného domu sa z hlavnej cesty autom veľmi ťažko vchádza, preto si presadol a pokúsil sa auto zaparkovať do dvora. Ako postupne auto vyrovnával na ceste a snažil sa nacúvať do dvora, zastavila ho hliadka PZ, podrobil sa dychovej skúške a nasledovalo jeho zadržanie. Nechce týmto svoje konanie ospravedlňovať a ani nijako zľahčovať, pretože si sadol za volant pod vplyvom alkoholu, a z pohľadu zákona nie je podstatné to, či šoféroval auto na diaľnici alebo na dvore pri rodinnom dome. V každom prípade je faktom to, že nemal v úmysle viesť motorové vozidlo po verejnej komunikácii a rovnako dôležité je aj to, že v konečnom dôsledku nikomu neublížil, nikomu nespôsobil žiadnu škodu a nepoškodil žiadny majetok. Bezpodmienečne dodrží trest zákazu činnosti a za tým účelom už aj dojednal predaj svojho motorového vozidla. Jeho predchádzajúce 2 životné omyly sú mu dostatočným ponaučením a výstrahou a nikdy viac sa podobného protiprávneho konania už nedopustí. Tiež poukazuje na to, že v priebehu trestného konania spolupracoval s orgánmi činnými v trestnom konaní a so súdom, svoje konanie ihneď priznal a oľutoval čím urýchlil celý proces a zhospodárnil ho. S prihliadnutím na všetky skutočnosti si dovoľuje opätovne požiadať o to, aby mu bol uložený miernejší trest odňatia slobody.

Na podklade takto riadne a včas podaného odvolania obžalovaným ako osobou na to oprávnenou krajský súd, nezistiac dôvody zrušenia napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. poriadku, v zmysle § 317 ods. 1 Tr. poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť výrokov napadnutého rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, prihliadajúc pritom i na chyby odvolaním nevytýkané, pokiaľ by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1, a zistil, že odvolanie je čiastočne dôvodné avšak z iných, ako uplatňovaných dôvodov.

Odvolací súd v prvom rade preskúmal správnosť postupu konania predovšetkým z pohľadu dodržania práva na obhajobu, ako aj dodržania pravidiel pri vykonávaní dôkazov, pričom zistil, že obžalovaný mal možnosť vyjadriť sa ku skutku kladenému mu obžalobou za vinu a k vykonaným dôkazom, taktiež mal možnosť navrhovať vykonanie dôkazov, ako aj vyjadriť sa v rámci záverečnej reči a posledného slova k okolnostiam spáchania skutku a k ukladaniu trestu, čo ostatne využil, pritom v konaní bol zastúpený obhajcom, ktorý reálne uplatňoval práva obhajoby. Tieto zistenia tak vypovedajú o dodržaní práva na obhajobu, pričom neboli zistené ani porušenia pravidiel pri vykonávaní dôkazov. Preto o obsah dôkazov mohol konajúci súd opierať svoje skutkové zistenia pri výroku o treste.

Vzhľadom k tomu, že obžalovaný obmedzil podané odvolanie iba proti výroku o treste, odvolací súd nemal oprávnenie preskúmať výrok o vine, pritom je nevyhnutné uviesť i to, že obžalovaný vyhlásil, že je vinným zo spáchania skutku, čo bolo podkladom pre ďalší procesný postup konajúceho súdu smerujúci k prijatiu vyhlásenia o vine predpísaným spôsobom.

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplýva, že konajúci súd pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu prihliadal na doterajší spôsob života obžalovaného, ktorý bol doposiaľ jedenkrát súdne trestaný trestným

rozkazom Okresného súdu Prešov sp. zn. OT/28/2018 zo dňa 23.02.2018 za prečin ohrozovania pod vplyvom návykovej látky podľa

§ 289 ods. 1 Tr. zákona k trestu odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov s podmieneným odkladom jeho výkonu na dobu 2 rokov za súčasného uloženia trestu zákazu činnosti vedenia všetkých druhov motorových vozidiel na dobu 5 rokov, na priestupkovú evidenciu, podľa ktorej bol obžalovaný 10-krát priestupkovo prejednaný, najmä na úseku dopravy a bol postihnutý aj ako vodič nemotorového vozidla, pretože ho viedol po požití alkoholu. Súčasne konajúci súd prihliadal na dve priznané poľahčujúce okolnosti v zmysle § 36 písm. l/, n/ Tr. zákona a jednu priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. h/ Tr. zákona, v dôsledku čoho pri ukladaní trestu aplikoval zmierňovacie ustanovenie § 38 ods. 3 Tr. zákona, podľa ktorého sa znižuje pri prevahe poľahčujúcich okolností horná hranica trestnej sadzby o jednu tretinu z rozdielu hornej a dolnej hranice trestnej sadzby. Napokon konajúci súd aplikoval pri ukladaní trestu aj zásadu pre ukladanie trestu za viac trestných činov ustanovenú v § 41 ods. 1 Tr. zákona, podľa ktorej sa trest ukladá za trestný čin zo všetkých z nich najprísnejšie trestným, čo v posudzovanom prípade je so zreteľom na zákonnú trestnú sadzbu trestný čin ohrozovania pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1, ods. 3 písm. a/ Tr. zákona, za ktorý zákon umožňuje uložiť sankciu odňatia slobody až na dva roky. Podľa názoru konajúceho súdu trest odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov uložený v trestnej sadzbe až na 16 mesiacov je trestom primeraným najmä s prihliadnutím na okolnosti, za ktorých boli prečiny spáchané.

Odvolačný súd sa stotožnil s priznaním iba jednej poľahčujúcej okolnosti a tou je priznanie sa obžalovaného k spáchaniu trestného činu a jeho oľutovanie podľa § 36 písm. l/ Tr. zákona. Nestotožnil sa s priznaním poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. n/ Tr. zákona, pretože obžalovaný svojím priznaním nenapomáhal k objasneniu svojej trestnej činnosti príslušným orgánom, pretože polícia ho pristihla pri páchaní trestného činu. Aj napriek nesprávnemu priznaniu tejto poľahčujúcej okolnosti odvolací súd konštatuje, že vzhľadom k tomu, že odvolanie podal iba obžalovaný vo svoj prospech, k zmene rozhodnutia nepriznaním práve tejto poľahčujúcej okolnosti nemohlo dôjsť, keďže takémuto postupu bránila zásada zákazu zmeny postavenia obžalovaného k horšiemu ustanovená v § 322 ods. 3 Tr. zákona. Priznanie priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. h/ Tr. zákona, že sa trest ukladá za viac trestných činov, je v súlade so zákonom.

Obžalovanému E. J. bol ukladaný trest podľa § 289 ods. 3 Tr. zákona, za ktorý zákon ustanovuje sankciu odňatia slobody až na 2 roky a ktorý je najprísnejšie trestným z prečinov, z ktorých bol obžalovaný uznaný vinným. Pri prevahe poľahčujúcich okolností sa podľa § 38 ods. 3 Tr. zákona trestná sadzba zmenila vo vymedzení jej hornej hranice a to jej znížením o jednu tretinu z rozdielu hornej a dolnej hranice trestnej sadzby, ktorá je v danom prípade 8 mesiacov, čo znamená, že hornou hranicou trestnej sadzby je 16 mesiacov, na čo správne poukázal aj konajúci súd. V rámci trestnej sadzby až na 16 mesiacov bol obžalovanému uložený trest odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov, čo je v hornej polovici zákonnej sadzby.

Z dôvodov odvolania plynie, že obžalovaný považuje výmeru uloženého trestu odňatia slobody za neprimerane prísnu, avšak odvolací súd k tejto námietke poznamenáva, že vzhľadom na okolnosti, za ktorých obžalovaný spáchal skutok, je dôvodné uloženie prísnejšieho trestu odňatia slobody. Obžalovaný bol totiž v deň spáchania skutku v dopoludňajších hodinách o 09,37 hod. prepustený zo zadržania po jeho odsúdení za prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zákona spáchaný dňa 21.02.2018 spočívajúci vo vedení motorového vozidla pod vplyvom alkoholu s nameranou hodnotou 1,76 mg/l, čo je po prevode 3,67 promile alkoholu v krvi. Ak obžalovaný po uplynutí 6 hodín po prepustení zo zadržania po jeho odsúdení opätovne spáchal prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky, pretože viedol motorové vozidlo po požití alkoholu s nameranou hodnotou 1,74 mg/l, čo je 3,62 promile alkoholu v krvi, možno konštatovať len jediné, že nemal ani len snahu rešpektovať rozhodnutie súdu o uložení trestu zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel všetkých druhov, ktorým konaním dal najavo svoj ľahostajný postoj k spáchanému prečinu, za ktorý už bol súdom potrestaný. Opätovné spáchanie prečinu obžalovaným v priebehu niekoľkých hodín po jeho odsúdení je potrebné vyhodnotiť v kontexte aj dosiahnutia účelu trestu vymedzeného v ustanovení § 34 ods. 1 Tr. zákona v tom smere, že uložený trest odňatia slobody s podmieneným odkladom jeho výkonu nemal požadovaný účinok na obžalovaného, teda nezabránil mu v páchaní ďalšej trestnej činnosti a nevytvoril ani podmienky na jeho prevýchovu, aby viedol riadny život. Za danej situácie odvolací súd vyvodil záver, že uloženie miernejšieho alternatívneho trestu, či opätovné uloženie trestu odňatia slobody s podmieneným odkladom jeho výkonu nemôžu zabezpečiť účel trestu a teda do úvahy prichádza

sankcia spojená s odňatím slobody. Uloženie trestu odňatia slobody v hornej polovici zákonnej trestnej sadzby so zreteľom na opakované spáchanie prečinu pár hodín po odsúdení za taký istý prečin má svoje opodstatnenie a je tak trestom primeraným, ktorý zohľadňuje zákonné atribúty účelu trestu.

Pri hodnotení okolností spáchania skutku odvolací súd nevzal do úvahy tvrdenie obžalovaného v dôvodoch odvolania, t. j. že chcel iba zaparkovať do dvora rodinného domu, kde ho priviezol jeho brat, a preto auto vyrovňoval na ceste a snažil sa nacúvať do dvora. Z úradného záznamu policajnej hliadky OPP, OO PZ Drienov z 23.02.2018 totiž vyplýva, že v čase okolo 17,20 hod. hliadka polície registrovala vozidlo na ceste medzi Prešovom do obce Ličartovce, ktoré počas jazdy prešlo do protismernej časti vozovky a jazdilo z jednej strany na druhú, pričom po zastavení vozidla bolo zistené, že ho viedol práve obžalovaný. Uvedené zaznamenanie dopravnej situácie hliadkou OO PZ Drienov tak vyvracia tvrdenia obžalovaného iba o cúvaní s motorovým vozidlom pred rodinným domom.

Odvolací súd sa stotožnil aj s rozhodnutím konajúceho súdu o výkone trestu odňatia slobody.

Podmienky podmiennečného odkladu výkonu trestu odňatia slobody upravuje Trestný zákon v ustanovení § 49 ods. 1 písm. a/, podľa ktorého súd môže podmiennečne odložiť výkon trestu odňatia slobody neprevyšujúceho dva roky, ak vzhľadom na osobu páchatela, najmä s prihliadnutím na jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje, a na okolnosti prípadu, má dôvodne za to, že na zabezpečenie ochrany spoločnosti a nápravu páchatela výkon trestu odňatia slobody nie je nevyhnutný.

Podľa názoru odvolacieho súdu práve doterajší spôsob života obžalovaného a okolnosti prípadu neumožňujú výkon uloženého trestu odňatia slobody podmiennečne odložiť. V súvislosti s hodnotením osoby obžalovaného odvolací súd poukazuje najmä na skutočnosť, že obžalovaný opakovane porušuje právne normy na úseku cestnej premávky od roku 2009, v prevažnej miere rýchlosť jazdy a tiež bol postihnutý aj za jazdy pod vplyvom alkoholu ako cyklista. Toto zistenie plynie z evidenčnej karty vodiča, podľa ktorej bol obžalovaný priestupkovo postihnutý za dopravné priestupky celkom osemkrát. Okrem toho bol postihnutý aj za priestupok proti občianskemu spolunažívaniu, keď sa agresívne správal k svojim blízkym vo februári 2017, čo je zrejmé z evidencie priestupkov MV SR. Uvedené tak preukazuje, že obžalovaný je nedisciplinovaným vodičom a nerešpektuje dopravné predpisy a to ani napriek opakovaným postihom. Okrem toho aj okolnosti prípadu vylučujú podmiennečný odklad výkonu trestu odňatia slobody. Pri ich hodnotení nemožno totiž opomenúť, že obžalovaný sa teraz prerokovaných prečinov dopustil takmer ihneď po predchádzajúcom odsúdení k podmiennečnému trestu odňatia slobody za súčasného uloženia trestu zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel všetkých druhov. S poukázaním práve na tieto zistenia dospel aj odvolací súd k záveru, že výkon trestu odňatia slobody nie je možné podmiennečne odložiť a to za účelom zabezpečenia nielen individuálnej ale aj generálnej prevencie.

Konajúci súd obžalovanému uložil aj trest zákazu činnosti viesť všetky druhy motorových vozidiel na dobu 7 rokov a to aj so zreteľom na opakované porušovania pravidiel v cestnej premávke.

Práve výmeru uloženého trestu zákazu činnosti odvolací súd nepovažoval za zákonnú, pretože táto spolu s výmerou toho istého druhu trestu, ktorý ešte nebol vykonaný, uloženého obžalovanému trestným rozkazom konajúceho súdu pod sp. zn. OT/28/2018 zo dňa 23.02.2018 prevyšovala najvyššiu výmeru dovolenú týmto zákonom pre tento druh trestu.

Podľa § 61 ods. 2 Tr. zákona trest zákazu činnosti môže súd uložiť na jeden rok až desať rokov, ak sa páchatel dopustil trestného činu v súvislosti s touto činnosťou.

Podľa vety prvej § 43 Tr. zákona aj súd odsudzuje páchatela za trestný čin, ktorý spáchal predtým, než bol trest uložený skorším rozsudkom vykonaný, a ukladá mu trest rovnakého druhu, nesmie tento trest spolu s doteraz nevykonanou časťou trestu uloženého skorším rozsudkom prevyšovať najvyššiu výmeru dovolenú týmto zákonom pre tento druh trestu.

V čase ukladania trestu zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel všetkých druhov konajúcim súdom v tejto veci plynul obžalovanému E. J. trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel všetkých druhov uložený mu na dobu 5 rokov trestným rozkazom sp. zn. OT/28/2018 od jeho právoplatnosti, t. j. od 23.02.2018, pričom uznesením vyššieho súdneho úradníka konajúceho súdu sp. zn. OT/28/2018 zo

dňa 21.03.2018 bola do doby výkonu tohto trestu započítaná doba zadržania vodičského oprávnenia obžalovaného od 21.02.2018 do 23.02.2018, čo znamená, že v čase rozhodnutia konajúceho súdu v teraz prerokúvanej veci mal obžalovaný vykonaný trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel 1 mesiac 5 dní. Nevykonaná časť právoplatne uloženého trestu zákazu činnosti bola v čase vyhlásenia napadnutého rozsudku 4 roky 10 mesiacov 25 dní a spolu s uloženým trestom zákazu činnosti na dobu 7 rokov, čo je 11 rokov 10 mesiacov 25 dní, tak výmera tohto druhu trestu prevyšovala najvyššiu výmeru desať rokov dovolenú Trestným zákonom v ustanovení § 61 ods. 2. Uložením trestu zákazu činnosti tak došlo k porušeniu ustanovenia § 43 a § 61 ods. 2 Tr. zákona.

Ustanovenie § 61 ods. 3 Tr. zákona vymedzuje podmienky sprísnenia trestu zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel všetkých druhov u páchatel'a za trestný čin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289, ktorého sa dopustil ako vodič dopravného prostriedku, ktorý už bol za taký trestný čin odsúdený, tak, že mu trest uloží v hornej polovici zákonom stanovenej trestnej sadzby.

Aj keď odvolací súd považuje výmeru 7 rokov trestu zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel všetkých druhov za primeranú v tejto posudzovanej veci, z dôvodov vyššie rozvedených nemohol ponechať bez povšimnutia uloženie tohto druhu trestu. Toto pochybenie tak bolo podkladom pre zrušenie napadnutého rozsudku vo výroku o treste z podnetu podaného odvolania obžalovaným postupom podľa § 321 ods. 1 písm. d, ods. 2/ Tr. poriadku, o ktorom odvolací súd následne rozhodol v zmysle prezentovaných úvah tak, že obžalovanému uložil trest odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov a pre účely výkonu trestu odňatia slobody ho zaradil podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zákona do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, keďže obžalovaný doposiaľ nebol vo výkone trestu odňatia slobody vôbec. Okrem toho obžalovanému uložil aj miernejší trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel a to na dobu 5 rokov a 3 mesiacov, aby sa neprekročila najvyššia dovolená výmera pre tento druh trestu rešpektujúc zásadu ustanovenú v § 43 Tr. zákona ako aj sprísňovacie ustanovenie § 61 ods. 3 Tr. zákona. Takto uložené sankcie vyhodnotil odvolací súd ako trest primeraný k všetkým okolnostiam prípadu a k osobe obžalovaného, ktoré zabezpečia zákonom požadovaný účel trestu.

To boli podstatné dôvody, pre ktoré odvolací súd zmenil čiastočne výrok o treste v prospech obžalovaného na podklade ním podaného odvolania.
jednohlasne

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.